

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—14 og dets overgang til tredje behandling^o
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1489).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om afgift af huder, skind og læder.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg har herved den ære for det høje landsting at anbefale forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.

Dette lovforslag er vedtaget i det andet høje ting i dag og er et led i det politiske forlig, som alle er bekendt med, også her i det høje ting. Og jeg tør sige, at er der et lovforslag, der har givet anledning til mange og indgående overvejelser og medført mange og store besværligheder under forhandlingerne, er det dette. Jeg går imidlertid ud fra, at jeg kan fatte mig i meget stor korthed, idet jeg må forudsætte, at de ærede partier har gjort sig bekendt med alle de forhold, der har tilknytning til dette lovforslag. Landbruget har efterhånden i en årrække krævet hudeordningen og den til denne knyttede maksimalpris, der indførtes i 1941 og efterhånden slet ikke svarede til de priser, der på verdensmarkedet betales for huder og skind, ophævet. Medens princippet for landbrugsvarer i en årrække har været, at landbruget på hjemmemarkedet kunne opnå gennemsnitseksporprisen for sine eksportvarer, og at landbruget efter udløbet af loven

om tilskud til forbrugerpriserne på hjemmemarkedet for smør og flæsk ikke har været undergivet nogen binding af den art, forblev huder og skind bestandig under den gamle hudeordning og dennes maksimalpriser, og samtidig opretholdtes maksimalpriser for huder og skind. Følgen heraf blev, at eksporten af kød her fra landet efterhånden aftog mere og mere for tilsidst at gå helt i stå, så at kvæg kun eksporteredes levende. Herved opnåede nemlig landbruget den fulde pris for huderne. I den periode har den merpris, der har været opnåelig ved eksport af levende dyr, været en del over 100 kr. pr. kreatur, svingende med verdensmarkedspriserne for huder og skind. Denne udvikling har samfundsmæssigt set været beklagelig, da Danmark netop måtte være interesseret i under de herskende forsyningsforhold at prøve på at forøge sin eksport af kød således, at huderne af de slagtede dyr kunne forblive her i landet; det samme var tilfældet med den indmad, som man har haft bedre betingelser for at udnytte her, end man faktisk havde, når man solgte dyrene levende. Desuden har der været knyttet betydeligt tab for landbruget til den bestående hudeordning derigennem, at f. eks. spædkalveskind leveredes til en lille brøkdæl af den pris, de var værd. Vi har i lange tider været i den situation, at vi fik 5—6 kr. for et kalveskind, til trods for at det på verdensmarkedet kunne koste 34—38 kr., og for fedekalveskind har noget af det samme været tilfældet. Det samme gælder hestehuder, så at der i virkeligheden her for landbrugets vedkommende var tale om et meget betydeligt tab. Under de ekstraordinært høje hudepriser, vi har haft nu, er der imidlertid under disse langtrukne forhandlinger sket det, at hudepriserne er faldet meget væsentligt. De er faldet helt op til 30—35 pct. af det, de kunne koste bare for nogle få uger siden. Ved det på rigsdagen den 20. marts dette år afsluttede politiske forlig blev det bl. a. vedtaget, at den gældende hudeordning skal ophæves og dermed samtidig de bestående maksimalpriser på huder og skind bortfalde. Den derved forventede prisstigning på huder og skind, der anvendes til fodtøj og reparationer her i landet, blev ifølge forliget reguleret på den måde, at en trediedel skulle bæres af landbruget og en trediedel af forbrugerne, medens resten skulle tilsvares af statskassen.

Fræmsættelsen af nærværende lovforslag tilsigter at opfylde denne del af det politiske forlig. Hudeordningen og maksimalpriserne vil herefter bortfalde, og huder og